

MISSATGE PASQUAL DEL PAPA FRANCESC I BENEDICCIÓ "URBI ET ORBI"

Estimats germans i germanes: Bona Pasqua!

Avui ressona a tot el món l'anunci de l'Església: «Jesucrist ha ressuscitat! Veritablement ha ressuscitat!».

Com una flama nova aquesta Bona Notícia s'ha encès a la nit: a la nit d'un món que encarava ja desafiaments crucials i que ara es troba aclaparat per la pandèmia, que sotmet la nostra gran família humana a una dura prova. En aquesta nit ressona la veu de l'Església: «Crist, la meva esperança, ha ressuscitat!» (Seqüència pasqual).

És un altre «contagi», que es transmet de cor a cor, perquè tot cor humà espera aquesta Bona Nova. És el contagi de l'esperança: «Crist, la meva esperança, ha ressuscitat!». No es tracta d'una fórmula màgica que fa desaparèixer els problemes. No, no és això la resurrecció de Crist, sinó la victòria de l'amor sobre l'arrel del mal, una victòria que no «passa per sobre» del sofriment i la mort, sinó que els travessa, i obre un camí en l'abisme, transformant el mal en bé, signe distintiu del poder de Déu.

El Ressuscitat és el Crucificat, no és una altra persona. Porta en el seu cos gloriós les nafres inesborrables, ferides que es converteixen en llumeneres d'esperança. A Ell dirigim la nostra mirada perquè curi les ferides de la humanitat afligida.

El meu pensament avui s'adreça sobretot als afectats directament pel coronavirus: als malalts, als que han mort i als familiars que ploren per la desaparició dels seus éssers estimats, als qui a vegades no han pogut donar ni tan sols el darrer adéu. Que el Senyor de la vida aculli els difunts amb ell al seu regne i doni consol i esperança a aquells que encara passen la prova, especialment els ancians i els qui estan sols. Que no manqui el consol i l'ajuda necessària a aquelles persones que es troben en condicions d'especial vulnerabilitat, com ara els que treballen en residències d'avis o viuen a les casernes i a les presons. Per a molts és una Pasqua de solitud, viscuda entre el dol i les moltes dificultats que la pandèmia provoca, des dels sofriments físics fins als problemes econòmics.

Aquesta malaltia no només ens ha privat dels afectes, sinó també de la possibilitat de recórrer personalment al consol que brolla dels sacraments, especialment de l'Eucaristia i la Reconciliació. En molts països no ha estat possible apropar-s'hi, però el Senyor no ens ha deixat sols. Romanent units en la pregària, estem segurs que Ell ens cobreix amb la seva mà (cf. Sl 138,5), repetint amb força: no tinguis por, «he ressuscitat, i sempre soc amb tu» (Antífona d'entrada de la Missa del dia de Pasqua, Missal Romà).

Que Jesús, la nostra Pasqua, concedeixi fortalesa i esperança als metges i als infermers, que a tot arreu ofereixen un testimoni de cura i amor al proïsme fins a l'extenuació de les seves forces i, no poques

vegades, fins al sacrifici de la seva pròpia salut. A ells, com també als que treballen assíduament per garantir els serveis essencials necessaris per a la convivència civil, a les forces de l'ordre i als militars, que en molts països han contribuït a mitigar les dificultats i sofriments de la població, es dirigeix el nostre record afectuós i el nostre agraïment.

En aquestes setmanes, la vida de milions de persones ha canviat sobtadament. Per a molts, romandre a casa ha estat una ocasió per reflexionar, per aturar el frenètic ritme de vida, per estar amb els éssers estimats i gaudir de la seva companyia. Però també per a molts és un temps de preocupació per un futur que es presenta incert, per la feina que es corre el risc de perdre i per les altres conseqüències que la crisi actual comporta. Animo als qui tenen responsabilitats polítiques a treballar activament en favor del bé comú dels ciutadans, proporcionant els mitjans i instruments necessaris per permetre que tothom pugui tenir una vida digna i afavorir, quan les circumstàncies ho permetin, la represa de les habituals activitats quotidianes.

Aquest no és el temps per a la indiferència, perquè el món sencer està patint i ha d'estar unit per afrontar la pandèmia. Que Jesús ressuscitat concedeixi esperança a tots els pobres, als qui viuen a les perifèries, als pròfugs i als sense sostre. Que aquests germans i germanes més febles, que habiten a les ciutats i perifèries de cada racó del món, no se sentin sols. Procurem que no els faltin els béns de primera necessitat, més difícils d'aconseguir ara quan molts negocis estan tancats, com tampoc els medicaments i, sobretot, la possibilitat d'una adequada assistència sanitària. Considerant les actuals circumstàncies, que també es suavitzin les sancions internacionals dels països afectats, que els impedeixen oferir als propis ciutadans un ajut adequat, i s'afrontin -per part de tots els països- les grans necessitats del moment, reduint, o fins i tot condonant, el deute que pesa en els pressupostos d'aquells països més pobres.

Aquest no és el temps de l'egoisme, perquè el repte a què ens enfrontem ens uneix a tots i no fa distinció de persones. Entre les nombroses zones afectades pel coronavirus, penso especialment en Europa. Després de la Segona Guerra Mundial, aquest continent va poder ressorgir gràcies a un autèntic esperit de solidaritat que li va permetre superar les rivalitats del passat. És molt urgent, sobretot en les circumstàncies actuals, que aquestes rivalitats no recobrin força, sinó que tots es reconeguin part d'una única família i se sostinguin mútuament. Avui, la Unió Europea té al seu davant un desafiament històric, del qual dependrà no només el seu futur, sinó el de tot el món. Que no perdi l'ocasió per demostrar, una vegada més, la solidaritat, fins i tot recorrent a solucions innovadores. És l'única alternativa a l'egoisme dels interessos particulars i a la temptació de tornar al passat, amb el risc de posar a dura prova la convivència pacífica i el desenvolupament de les properes generacions.

Aquest no és temps de divisions. Que Crist, la nostra pau, il·lumini els qui tenen responsabilitats en els conflictes, perquè tinguin el coratge d'adherir-se a la crida per un alto el foc global i immediat en totes les

regions del món. No és aquest el moment per seguir fabricant i venent armes, gastant elevades sumes de diners que podrien usar-se per tenir cura de les persones i salvar vides. Que sigui en canvi el temps per posar fi a la llarga guerra que ha ensangonat l'estimada Síria, al conflicte del Iemen i a les tensions a l'Iraq, com també al Líban. Que aquest sigui el temps en què els israelians i els palestins reprenguin el diàleg, i que trobin una solució estable i duradora que permeti a ambdós pobles viure en pau. Que acabin els patiments de la població que viu a les regions orientals d'Ucraïna. Que s'acabin els atacs terroristes perpetrats contra tantes persones innocents en diversos països d'Àfrica.

Aquest no és temps de l'oblit. Que la crisi que estem afrontant no ens faci deixar de banda tantes altres situacions d'emergència que porten amb elles el sofriment de moltes persones. Que el Senyor de la vida es mostri proper a les poblacions d'Àsia i Àfrica que estan travessant greus crisis humanitàries, com a la regió de Cabo Delgado, al nord de Moçambic. Que reconforti el cor de tantes persones refugiades i desplaçades a causa de guerres, sequeres i caresties. Que protegeixi els nombrosos migrants i refugiats -molts d'ells són nens-, que viuen en condicions insuportables, especialment a Líbia i a la frontera entre Grècia i Turquia. I no vull oblidar-me de l'illa de Lesbos. Que permeti assolir solucions pràctiques i immediates a Veneçuela, orientades a facilitar l'ajuda internacional a la població que pateix a causa de la greu conjuntura política, socioeconòmica i sanitària.

Estimats germans i germanes:

Les paraules que realment volem escoltar en aquest temps no són indiferència, egoisme, divisió i oblit. Volem bandejar-les per sempre! Aquestes paraules sembla que prevalen quan en nosaltres triomfa la por i la mort; és a dir, quan no deixem que sigui el Senyor Jesús qui triomfi en el nostre cor i en la nostra vida. Que Ell, que ja va vèncer la mort obrint-nos el camí de la salvació eterna, dissipï les tenebres de la nostra pobra humanitat i ens faci entrar en el seu dia gloriós que no coneix posta.

Amb aquestes reflexions, us desitjo a tots una bona Pasqua.

FRANCESC, *papa*

Diumenge de Pasqua, 12 d'abril de 2020